II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 april 1996

om att anmoda den italienska regeringen att tillhandahålla alla dokument, uppgifter och fakta om omstruktureringsstödet till förmån för vägtransportsektorn och att omedelbart ställa in utbetalningen av nytt stöd

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(96/543/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 5, 92 och 93 i detta,

med beaktande av Avtalet om upprättandet av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artiklarna 61 och 62 i detta, och

med beaktande av följande:

(1) Genom ett brev av den 19 april 1991 [1] meddelade kommissionen de italienska myndigheterna sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget vad beträffar ett stödprojekt som syftar till att omstrukturera vägtransportsektorn i Italien.

(2) Efter det att förfarandet inletts fick kommissionen genom den italienska officiella tidningen (GURI) kännedom om att de italienska myndigheterna hade infört lag nr 68 av den 5 februari 1992 (GURI, i allmänna serien nr 35, 12 februari 1992, sidan 3) som inrättar ett statligt stöd enligt artikel 92 i fördraget, vilken anmäldes av de italienska myndigheterna den 13 september 1990, samt dekretet av den 27 juni 1992 (GURI, allmänna serien nr 163, 13 juni 1992, sidan 12) som föreskriver möjligheten att utfärda tre gånger fler godkännanden än vad som skulle ha utfärdats på grundval av artikel 9 i lag nr 68 (förtidspensionering).

(3) På grundval av dessa uppgifter har kommissionen beslutat att utvidga det förfarande enligt artikel 93.2 som har inletts för ärende nr C 17/91 [2] till att gälla även ovannämnda åtgärder.

(4) Den rättsliga ramen för denna stödordning omfattar således följande författningar:

— Lag nr 68 av den 5 februari 1992, "Ristrutturazione dell'autotrasporto di cose per conti di terti" (GURI, allmänna serien nr 35, 12 februari 1992, sidan 3).

— Dekret av den 27 juni 1992, "Rilascio di nuove autorizzazioni al transporto di merci per conti di terzi" (GURI, allmänna serien nr 163, 13 juni 1992, sidan 12).

— Dekret av den 29 oktober 1992, "Disposizioni concernenti i criteri per la concessione e l'erogazione dei benefici nonché i tempi e le modalità per la presentazione delle domande di cui alla legge 5 febbraio 1992" (GURI, allmänna serien nr 15, 20 januari 1993, sidan 15).

— Dekret av den 3 december 1992, "Versamento contributivo per gli autotrasportatori che cessino l'attività d'impresa" (GURI, allmänna serien nr 301, 23 december 1992, sidan 6).

[1] Offentliggjort i EGT nr C 137, 28.5.1991, s. 3.

[2] Offentliggjort i EGT nr C 66, 9.3.1993, s. 3.

— Dekret av den 26 april 1993, "Disposizioni concernenti la ripartizione dei fondi disponibili tra le diverse finalità della legge 5 febbraio, nr 68".

— Lagdekret nr 92 av den 29 mars 1995 (GURI av den 30 mars 1995), lagdekret nr 205 av den 30 maj 1995, lagdekret nr 311 av den 28 juli 1995 (GURI nr 176 av den 29 juli 1995) och lagdekret nr 402 av den 26 september 1995 (GURI nr 226 av den 27 september 1995), ej omvandlade till lag (se GURI nr 277 av den 27 november 1995).

(5) Det anmälda stödet syftade till att omstrukturera sektorn för att förbereda den för den inre marknaden 1993 genom att särskilt uppmuntra företagsfusioner och upprättandet av konsortier och kooperativ. Den planerade stödordningen innehöll olika åtgärder (se lag nr 68 från 1992) för att uppnå det målet:

Åtgärd A:

Skattelättnader i samband med fusioner av företag som varit registrerade i minst tre år (artikel 3.1).

Åtgärd B:

Bidrag för köp eller hyra med köpoption av nytt fordon i samband med företagsfusioner (artiklarna 3.2 och 4).

Åtgärd C:

Subventioner till företag för investeringar (artikel 6).

Åtgärd D:

Staten svarar under två år för de sociala avgifterna på lönen till arbetstagare som deltar i en fortbildningsåtgärd (artikel 8).

Åtgärd E:

Bidrag i samband med avgång för de fysiska personer eller medlemmar i kooperativ med oskiftad egendom som är över 60 år (män) eller över 55 år (kvinnor) och som yrkesmässigt utför godstransporter på väg utan anställda (artikel 9).

Åtgärd F:

Medlemsstaten svarar under två år för sociala avgifter för de nyanställda vid företagen som fram till dess att de blev anställda arbetare som transportörer i egenskap av egenföretagare (artikel 10).

(6) Med tanke på de förändringar som gjorts av den ursprungliga stödordningen och med tanke på valutakursfluktationerna är det budgeterade belopp som de italienska myndigheterna för närvarande räknar med oklara och har uppenbarligen förändrats betydligt sedan den ursprungliga anmälan. Vid ett expertmöte den 25 september 1995 meddelade de italienska myndigheterna kommissionen att den totala budgeten för åren 1995, 1996 och 1997 var beräknad till 378,1 miljader italienska lire (189 miljader ecu), men det framgick inte hur budgeten fördelade sig på de olika stödåtgärderna.

(7) Den rättsliga ramen har enligt uppgift från de italienska myndigheterna tillämpats endast för stöden för 1992, och av dessa var stöden till förtidspensionering de enda som faktiskt utnyttjades, eftersom det inte hade inkommit någon ansökan för övriga stöd. De italienska myndigheterna har för övrigt till kommissionen översänt ett avtal som slöts med branschorganisationerna den 17 mars 1995, enligt vilket lag nr 68 förlängs i tre år, men myndigheterna skulle bara genomföra åtgärderna i artikel 6.1 c (främjande av kombinerad transport), artikel 8 (yrkesutbilding) och artikel 9 (förtidspensionering av transportörer som är egenföretagare).

(8) De italienska myndigheterna och kommissionens tjänstemän har vid många tillfällen utbytt information efter det att ovannämnda förfarande inleddes. De italienska myndigheterna upplyste kommissionen i sitt brev av den 22 december 1993 att ministerrådet hade antagit ett preliminärt utkast till lag ("bestämmelser rörande godstransporter på väg för annans räkning") som artikel 2 på ett betydande sätt ändrar lag nr 68 från 1992, i syfte att anpassa den till gemenskapsbestämmelserna om statligt stöd. Denna artikel 2 utesluter de stödåtgärder som är mest diskutabla när det gäller förenlighet med gemenskapsrätten, men ger fortsatt möjlighet till beviljande av skattelättnader (artikel 3.1 i lagen) och till åtgärder för att främja yrkesutbildning för vägtransportörer (artikel 8 i lagen), kombinerad transport (artikel 6 c i lagen) och förtidspensionering av transportörer som är egenföretagare (artikel 9 i lagen).

(9) Kommissionen skickade två anmodanden om kompletterande upplysningar den 22 februari 1994 och 12 april 1995 och som svar meddelande de italienska myndigheterna kommissionen genom ett brev som registrerades den 17 juli 1995 vid generaldirektoratet för transport att utkastet till ändring av lagen inte hade godkänts i december 1993 på grund av upplösningen av de lagstiftande kamrarna och de inrikespolitiska problemen i Italien, och att giltighetstiden för lag nr 68 medelst ett avtal med vägtransportarbetarförbunden (en kopia av avtalet

har tillhandahållits) följaktligen hade förlängts genom ovannämnda lagdekret nr 92 av den 29 mars 1995, men att endast artiklarna om åtgärder för att främja förtidspensionereing, stöd till kombinerad transport och till yrkesutbildning skulle tillämpas genom genomförandedekret. De italienska myndigheterna meddelade samtidigt kommissionen att dessa genomförandedekret fortfarande var under utarbetande och att de skulle skickas till kommissionen snarast möjligt, tillsammans med de övriga uppgifter som kommissionen begärt i sitt senaste brev.

(10) Ett möte ägde rum i Bryssel den 25 september 1995 mellan representanter för kommissionen och de italienska myndigheterna. Man skulle på detta möte klargöra vissa juridiska problem före det slutliga antagandet av de ministeriella genomförandedekreten. De italienska experterna har bekräftat att endast artiklarna 6 c, 8 och 9 i lag 68, dvs. åtgärderna till förmån för kombinerad transport, yrkesutbildning och avgångar, skulle tillämpas. De italienska experterna bekräftade dessutom att det genom lag nr 68 inte hade instiftats några rättigheter för eventuella stödberättigade (förutom för förtidspensionering under 1992), eftersom genomförandedekreten aldrig hade blivit offentliggjorda.

(11) Genom ett brev av den 21 november 1995 skickade kommissionen alla detaljer som de italienska myndigheterna hade begärt vid mötet. I brevet påmindes de italienska myndigheterna om att kommissionen ännu inte fått något skriftligt svar på sin begäran om uppgifter av den 12 april 1995 och inte heller några detaljer om läget för genomförandet av stödåtgärderna och vilka rättsliga bestämmelser som antagits för att upphäva de stödåtgärder i lag nr 68 av den 5 februari 1992 som inte hade godkänts av kommissionen. De italienska myndigheterna anmodades också att lämna alla uppgifter om en eventuell förlängning av stödet, och de upplystes om att varje förlängning skulle anses omfattas av stödförfarande nr C 17/91. Samtidigt underrättades de italienska myndigheterna om att kommissionen skulle kunna beordra att stödet dras in samt anmoda Italien att lämna alla nödvändiga uppgifter och om sådana inte lämnades fatta ett beslut på grundval av befintlig information. Tidsfristen för att besvara det brevet var 15 arbetsdagar.

(12) Senare kom det till kommissionens kännedom att lag nr 68 ånyo varit föremål för ett förslag om förlängning genom lagdekret av den 26 september 1995, men att detta inte omvandlats till lag och därför hade förfallit. Informella samtal ägde rum med de italienska myndigheterna under hela januari månad 1996, och dessa lovade då att lämna de begärda uppgifterna, men kommissionen har ännu inte fått dessa uppgifter.

(13) Mot bakgrund av det ovanstående och i enlighet med domstolens dom i mål C-301/87 (Boussac) den 14 februari 1990, som ytterligare bekräftats av dess dom av den 13 april 1994 i de förenade målen C-324/90 och C-342/90 (Pleuger) [1], har kommissionen befogenhet att, i fall av överträdelse av artikel 93.3 i EG-fördraget, fatta ett interimistiskt beslut som tvingar den berörda medlemsstaten, i det här fallet Italien, att ställa in utbetalningen av stödet och att till kommissionen lämna alla dokument, uppgifter och fakta som behövs för att undersöka om stödåtgärderna är förenliga med den gemensamma marknaden.

(14) Dessutom kan kommissionen i enlighet med denna praxis, om Italien inte följer detta beslut och inom en tidsfrist på sex veckor räknat från dess delgivning lämnar alla de uppgifter som är nödvändiga för att bedöma förenligheten hos stödet i fråga, fatta ett slutgiltigt beslut på grundval av de uppgifter den har. Ett sådant beslut skulle kunna innebära att det utbetalade stödet skall återbetalas och att ränta krävs från den dag då stödet betalades ut, beräknad enligt gällande referensränta som används för beräkning av nettobidragsekvivalenten för olika stödtyper i den medlemsstaten. Denna åtgärd är nödvändig för att återupprätta den tidigare situationen [2] genom att eliminera alla de finansiella fördelar som det företag som mottagit det olagliga stödet otillbörligen åtnjutit sedan den dag då stödet betalades ut.

(15) I det här fallet har kommissionen anmodat de italienska myndigheterna, såsom beskrivs ovan, särskilt genom brev av den 5 juli 1993, den 18 april 1995 och den 5 juli 1995, att lämna fullständiga uppgifter till kommissionen om ifrågavarande stöd. Kommissionen anser at svaren — i den mån det överhuvudtaget har lämnats några svar — är otillräckliga för bedömningen av stödets förenlighet med gemenskapsrätten.

(16) De italienska myndigheterna har för övrigt bekräftat att stödet för 1992 hade betalats ut och att ett avtal hade slutits med branschorganisationerna den 17 mars 1995 för genomförandet av en del av åtgärderna i stödordningen i fråga. Flera lagdekret har lagts fram under 1995 i syfte att förlänga stödordningen till 1995/1996/1997.

[1] Rec. 1994, s. I-1205.
[2] Mål C-142/87. Domstolens dom av den 21 mars 1990 — Rec. s. I-959.

(17) Enligt artikel 93.3 i fördraget får den berörda medlemsstaten dock inte genomföra planerade stödåtgärder innan det granskningsförfarande som avses i artikel 92.2 har lett till ett slutgiltigt beslut. Eftersom den italienska regeringen har satt stödordningen i verket och inte uppfyllt denna skyldighet att vänta med genomförandet, skall stödordningen betraktas som olaglig med hänsyn till gemenskapsrätten.

(18) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att det föreligger betydande risk för att konkurrensen snedvrids och skäl för att besluta att stödet omedelbart upphävs. Detta innebär inte bara att ovannämnda stödåtgärder inte får sättas i verket utan att det inte får antas några nya lagar eller andra författningar som syftar till att införa de stödformer som beskrivs ovan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Italien skall inom en tidsfrist på sex veckor räknat från delgivningen av detta beslut tillhandahålla alla uppgifter, fakta och dokument som kommissionen behöver för att undersöka om det omstruktureringsstöd till vägtransportsektorn som behandlas i stödakt C 17/91 är förenligt med artikel 92 i EG-fördraget. Dessa uppgifter skall innehålla information om följande:

1) Tillämpningsföreskrifter för stödåtgärder för utbildning och för främjande av kombinerad transport och förtidspensionering inom vägtrafiksektorn. De italienska myndigheterna skall särskilt lämna de uppgifter som redan begärts i brevet av den 12 april 1995, och som syftar till att bedöma stödåtgärderna mot bakgrund av gällande gemenskapsrätt, och skall precisera vilka investeringar som skall göras i t.ex. materiel för kombinerad transport och villkoren för utbildningsstöd.

2) Möjligheterna att detta stöd kumuleras med andra gällande stödordningar, samt stödordningens totala budget, med en precisering av den årliga fördelningen för varje åtgärd.

3) Läget vad beträffar genomförandet av de stödåtgärder som berörs i akten, samt vilka lagar som instiftats för att upphäva av kommissionen icke godkända stödåtgärder i lag av den 5 februari 1992, nr 68 (GURI av den 12 februari 1992) vilken utgör den rättsliga grunden för stödakt nr C 17/91. De italienska myndigheterna skall formellt bekräfta att återstående åtgärder som avses i ovannämnda lag nr 68, inbegripet åtgärder i form av skattelättnader, utesluts ur stödprojektet. I annat fall skall de italienska myndigheterna lämna fullständiga uppgifter om tillämpningsföreskrifter för eventuella andra åtgärder.

4) Enligt de uppgifter som kommissionen har förlänger det italienska lagdekretet av den 26 september 1995 (GURI nr 226 av den 27 september 1995), genom artikel 3, giltigheten hos lag nr 68 till och med 31 december 1997 enligt villkoren i avtalen med branschorganisationerna från den 17 mars 1995, men lagdekretet har inte omvandlats till lag. De italienska myndigheterna anmodas att informera om vilka effekter det får att den inte har omvandlats till lag och om varje nytt lagförslag i parlamentet som syftar till att förlänga stödordningen.

Italien kan lämna all annan information som landet anser behövs för bedömningen av detta ärende.

Artikel 2

Italien skall omedelbart upphäva varje nytt stöd som har ovannämnda form, i väntan på slutgiltigt beslut i ärendet, och skall inom en tidsfrist på 15 arbetsdagar meddela kommissionen vilka åtgärder som landet har vidtagit för att uppfylla denna skyldighet. Detta innebär inte bara ett förbud att betala ut redan beslutande stöd, utan också ett förbud att anta nya rättsakter som syftar till att införa de stödformer som beskrivs ovan.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 30 april 1996.

På kommissionens vägnar

Neil KINNOCK

Ledamot av kommissionen